

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2006 Nr. 81

A. TITEL

*Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal;
(met Bijlagen)
Wenen/New York, 3 maart 1980*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1980, 166.

In overeenstemming met artikel 20, eerste lid, van het Verdrag, zijn op 8 juli 2005 door Oostenrijk voorgestelde wijzigingen van en aanvullingen op het Verdrag en de Bijlagen aangenomen. De Engelse tekst¹⁾ van de wijzigingen en aanvullingen luidt als volgt:

Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as “the Convention”) is replaced by the following title:

Convention on the physical protection of nuclear material and nuclear facilities

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

The States Parties to this Convention,

¹⁾ De Arabische, de Chinese, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Convinced of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

Considering that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,"

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

Desiring to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

Deeply concerned by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

Believing that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

Desiring through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

Convinced that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

Desiring to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

Convinced that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

Recognizing that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

Recognizing also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

Have agreed as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

d) “nuclear facility” means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;

e) “sabotage” means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

(b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

(c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

(d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

- a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
- b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
- c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
- d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

- a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;

- b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

Fundamental principle A: responsibility of the State

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

Fundamental principle B: Responsibilities During International Transport

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

Fundamental principle C: Legislative and Regulatory Framework

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

Fundamental principle D: Competent Authority

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

Fundamental principle E: Responsibility of the License Holders

The responsibilities for implementing the various elements of physi-

cal protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

Fundamental principle F: Security Culture

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

Fundamental principle G: Threat

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

Fundamental principle H: Graded Approach

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

Fundamental principle I: Defence in Depth

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

Fundamental principle J: Quality Assurance

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

Fundamental principle K: Contingency Plans

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

Fundamental principle L: Confidentiality

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be

subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to subparagraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

(i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;

(ii) render assistance, if requested;

(iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, cooperate as follows:

a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;

b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;

c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant

to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:
 - a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;
 - b) a theft or robbery of nuclear material;
 - c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
 - d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
 - e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
 - f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
 - g) a threat:
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
 - (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
 - (i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
 - (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
 - (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote b) of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

b) Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote e) of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

e) Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1981, 7 en *Trb.* 1991, 160.

De vertaling van de wijzigingen en aanvullingen op het Verdrag en de Bijlagen, zoals aangenomen op 8 juli 2005, luidt als volgt:

Wijziging van het Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal

1. De titel van het Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal, aangenomen op 26 oktober 1979 (hierna te noemen „het Verdrag”) wordt vervangen door de volgende titel:

Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties

2. De preambule tot het Verdrag wordt vervangen door:

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag,

Onder erkenning van het recht van alle Staten kernenergie te ontwikkelen en toe te passen voor vreedzame doeleinden, en het recht te genieten van de voordelen die uit een vreedzame toepassing van kernenergie kunnen voortvloeien,

Overtuigd van de noodzaak de internationale samenwerking en de overdracht van nucleaire technologie betreffende de vreedzame toepassing van kernenergie te vergemakkelijken,

Indachtig dat fysieke beveiliging van wezenlijk belang is voor de bescherming van de volksgezondheid, de veiligheid, het milieu en de nationale en internationale veiligheid,

Indachtig de doelstellingen en beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties betreffende de handhaving van de internationale vrede en veiligheid en de bevordering van goed nabuurschap, vriendschappelijke betrekkingen en samenwerking tussen Staten,

Overwegend dat ingevolge de bepalingen van artikel 2, vierde lid, van het Handvest van de Verenigde Naties het volgende van toepassing is: „In hun internationale betrekkingen onthouden alle Leden zich van bedreiging met of het gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of de politieke onafhankelijkheid van enige Staat of van elke andere handelwijze die onverenigbaar is met de doelstellingen van de Verenigde Naties”,

In herinnering brengend de Verklaring inzake maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme als bijlage bij de resolutie van de Algemene Vergadering 49/60 van 9 december 1994,

Geleid door de wens de potentiële gevaren die gevormd worden door illegale handel, het wederrechtelijk toe-eigenen en gebruiken van kernmateriaal en de sabotage van kernmateriaal en kerninstallaties af te wenden en vaststellend dat de fysieke beveiliging tegen dergelijke daden in nationaal en internationaal opzicht een bron van toenemende zorg is geworden,

Ernstig bezorgd over de toeneming over de gehele wereld van daden van terrorisme, in al zijn gedaantes en verschijningsvormen, en over de bedreiging die wordt gevormd door internationaal terrorisme en georganiseerde misdaad,

Van mening dat fysieke beveiliging een belangrijke rol speelt bij het ondersteunen van de doelstellingen met betrekking tot de niet-verspreiding van kernwapens en het bestrijden van terrorisme,

Geleid door de wens dat via dit Verdrag een bijdrage wordt geleverd aan de wereldwijde versterking van de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties gebruikt voor vreedzame doeleinden,

Ervan overtuigd dat strafbare feiten met betrekking tot kernmateriaal en kerninstallaties een zaak van ernstige zorg zijn en dat het dringend noodzakelijk is gepaste en doeltreffende maatregelen te nemen, of bestaande maatregelen aan te scherpen, om deze strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te vervolgen,

Geleid door de wens de internationale samenwerking verder te versterken met het oog op het tot stand brengen, in overeenstemming met

de nationale wetgeving van iedere Verdragsluitende Partij en met dit Verdrag, van doeltreffende maatregelen voor de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties,

Ervan overtuigd dat dit Verdrag het veilige gebruik en vervoer en de veilige opslag van kernmateriaal en de veilige exploitatie van kerninstallaties zou moeten aanvullen,

Erkennend dat er internationaal vastgestelde aanbevelingen met betrekking tot fysieke beveiliging bestaan, die van tijd tot tijd worden geactualiseerd en die als leidraad kunnen dienen met betrekking tot eigentijdse middelen om een hoog niveau van fysieke beveiliging te bereiken,

Tevens erkennend dat de doeltreffende fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties gebruikt voor militaire doeleinden onder de verantwoordelijkheid valt van de Staat die dergelijk kernmateriaal en dergelijke kerninstallaties bezit, en in het besef dat aan dergelijk materiaal en dergelijke installaties een strenge fysieke beveiliging gegeven wordt en blijft worden,

Zijn het volgende overeengekomen:

3. In artikel 1 van het Verdrag worden na onderdeel c, de volgende twee nieuwe onderdelen toegevoegd:

d. „kerninstallatie”: een installatie (met inbegrip van daarbij behorende gebouwen en apparatuur) waarin kernmateriaal wordt vervaardigd, verwerkt, gebruikt, behandeld, opgeslagen of afgevoerd, indien schade aan of versterking van een dergelijke installatie zou kunnen leiden tot het vrijkomen van aanmerkelijke hoeveelheden straling of radioactief materiaal;

e. „sabotage”: elk opzettelijk handelen gericht tegen een kerninstallatie of kernmateriaal dat wordt gebruikt, opgeslagen of vervoerd, dat direct of indirect de gezondheid en de veiligheid van personeel, het publiek of het milieu in gevaar zou kunnen brengen door blootstelling aan straling of het vrijkomen van radioactieve stoffen.

4. Na artikel 1 van het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel 1A toegevoegd:

Artikel 1A

De doelstellingen van dit Verdrag zijn het bereiken en handhaven van een doeltreffende wereldwijde fysieke beveiliging van kernmateriaal gebruikt voor vreedzame doeleinden en van kerninstallaties gebruikt voor vreedzame doeleinden; het voorkomen en bestrijden van strafbare feiten met betrekking tot dergelijk materiaal en dergelijke installaties over de hele wereld en tevens het vergemakkelijken van de samenwerking daartoe tussen de Verdragsluitende Staten.

5. Artikel 2 van het Verdrag wordt vervangen door:

1. Dit Verdrag is van toepassing op kernmateriaal gebruikt voor vreedzame doeleinden, tijdens het gebruik, de opslag en het vervoer ervan en op kerninstallaties gebruikt voor vreedzame doeleinden, echter met dien verstande dat de artikelen drie en vier en artikel vijf, vierde lid, van dit Verdrag uitsluitend van toepassing zijn op dergelijk kernmateriaal tijdens het internationaal vervoer ervan.

2. De verantwoordelijkheid voor de instelling, uitvoering en handhaving van een stelsel voor fysieke beveiliging binnen een Verdragsluitende Staat, berust volledig bij die Staat.

3. Met uitzondering van de verplichtingen die door de Verdragsluitende Staten uitdrukkelijk zijn aangegaan ingevolge dit Verdrag, wordt niets in dit Verdrag uitgelegd als een beperking van de soevereine rechten van een Staat.

4. a. Niets in dit Verdrag tast op enige wijze andere rechten, verplichtingen en verantwoordelijkheden aan van Verdragsluitende Staten op grond van het internationaal recht, met name de doelstellingen en beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties en het internationaal humanitair recht.

b. De handelingen van strijdkrachten tijdens een gewapend conflict als gedefinieerd in en onderworpen aan het internationaal humanitair recht vallen niet onder dit Verdrag, evenmin als de handelingen ondernomen door de strijdkrachten van een Staat bij de uitoefening van hun officiële taken, voorzover onderworpen aan andere bepalingen van internationaal recht.

c. Niets in dit Verdrag wordt zo uitgelegd dat het gebruik van of het dreigen met het gebruik van geweld tegen kernmateriaal of kerninstallaties gebruikt voor vreedzame doeleinden, gewettigd wordt.

d. Door niets in dit Verdrag worden anderszins wederrechtelijke gedragingen gebillijkt of gewettigd noch wordt vervolging op grond van andere wetten belet.

5. Dit Verdrag is niet van toepassing op kernmateriaal dat voor militaire doeleinden wordt gebruikt of bewaard, of op een kerninstallatie die dergelijk materiaal bevat.

6. Na artikel 2 van het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel 2A toegevoegd:

Artikel 2A

1. Elke Verdragsluitende Staat stelt een passend stelsel in voor de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties die onder zijn rechtsmacht vallen, voert het uit en handhaaft het, met het oog op:

a. de beveiliging tegen diefstal en andere wederrechtelijke toegeneming van kernmateriaal bij het gebruik, de opslag en het vervoer ervan;

- b. de waarborging van de uitvoering van snelle en allesomvattende maatregelen om vermist of ontvreemd kernmateriaal te lokaliseren en, wanneer van toepassing, terug te krijgen; indien het materiaal zich buiten zijn grondgebied bevindt, handelt de Verdragsluitende Staat overeenkomstig artikel 5;
- c. de beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties tegen sabotage; en
- d. het afzwakken of tot een minimum beperken van de radiologische gevolgen van sabotage.

2. Bij de uitvoering van het eerste lid onderneemt elke Verdragsluitende Staat het volgende:
- a. het instellen en handhaven van een wet- en regelgevend kader dat op fysieke beveiliging van toepassing is;
 - b. het oprichten of aanwijzen van een bevoegde autoriteit of bevoegde autoriteiten verantwoordelijk voor de uitvoering van het wet- en regelgevend kader; en
 - c. het nemen van andere passende maatregelen die noodzakelijk zijn voor de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties.

3. Bij de nakoming van de verplichtingen uit hoofde van het eerste en tweede lid past elke Verdragsluitende Staat, onverminderd andere bepalingen van dit Verdrag, voorzover redelijk en praktisch uitvoerbaar, de volgende grondbeginselen inzake fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties toe.

Grondbeginsel A: Verantwoordelijkheid van de Staat

De verantwoordelijkheid voor de instelling, uitvoering en handhaving van een stelsel voor fysieke beveiliging binnen een Staat, berust volledig bij die Staat.

Grondbeginsel B: Verantwoordelijkheden tijdens internationaal transport

De verantwoordelijkheid van een Staat om te waarborgen dat kernmateriaal adequaat wordt beveiligd strekt zich uit tot het internationaal transport ervan, totdat deze verantwoordelijkheid naar behoren wordt overgedragen aan een andere Staat, al naar gelang wat van toepassing is.

Grondbeginsel C: Wet- en regelgevend kader

De Staat is verantwoordelijk voor het instellen en handhaven van een wet- en regelgevend kader dat op fysieke beveiliging van toepassing is. Dit kader dient te voorzien in de totstandkoming van toepasselijke eisen voor fysieke beveiliging met inbegrip van een beoordelings- en vergunningenstelsel of andere procedures om vergunning te verlenen. Dit kader dient een stelsel voor inspectie van kerninstallaties en vervoer te omvatten teneinde de naleving te controleren van de van toepassing

zijnde vereisten en voorwaarden van de vergunning of een ander goedkeuringsdocument, en dient een middel vast te stellen om de toepasselijke vereisten en voorwaarden te handhaven, met inbegrip van doeltreffende sancties.

Grondbeginsel D: Bevoegde autoriteit

De Staat dient een bevoegde autoriteit op te richten of aan te wijzen die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het wet- en regelgevend kader en die over passende bevoegdheden, bekwaamheid en financiële en personele middelen beschikt om de toegewezen taken te vervullen. De Staat dient maatregelen te nemen om te zorgen voor een daadwerkelijke scheiding tussen de taken van de bevoegde autoriteit van de Staat en die van elk ander lichaam dat belast is met de bevordering of het gebruik van kernenergie.

Grondbeginsel E: Verantwoordelijkheid van de vergunninghouders

De verantwoordelijkheden voor het uitvoeren van de verschillende onderdelen van fysieke beveiliging binnen een Staat dienen duidelijk vastgesteld te zijn. De Staat dient te waarborgen dat de hoofdverantwoordelijkheid voor de uitvoering van fysieke beveiliging van kernmateriaal of van kerninstallaties berust bij de houders van de desbetreffende vergunningen of andere goedkeuringsdocumenten (bijvoorbeeld exploitanten of vervoerders).

Grondbeginsel F: Veiligheidscultuur

Alle organisaties die betrokken zijn bij de uitvoering van fysieke beveiliging dienen de nodige prioriteit te verlenen aan de veiligheidscultuur en de ontwikkeling en instandhouding daarvan teneinde de doeltreffende uitvoering ervan in de gehele organisatie te waarborgen.

Grondbeginsel G: Dreiging

De fysieke beveiliging door een Staat dient gebaseerd te zijn op de actuele beoordeling van de dreiging door de Staat.

Grondbeginsel H: Gradatiesysteem

Vereisten voor fysieke beveiliging dienen gebaseerd te zijn op een gradatiesysteem, rekening houdend met de huidige inschatting van de dreiging, de relatieve aantrekkelijkheid, de aard van het materiaal en de mogelijke gevolgen van het ongeoorloofd wegnemen van kernmateriaal en van sabotage van kernmateriaal of kerninstallaties.

Grondbeginsel I: Verdediging in de diepte

De vereisten van de Staat betreffende fysieke beveiliging dienen een afspiegeling te zijn van een concept dat uitgaat van verschillende beveiligingslagen en -methoden (structureel of anderszins technisch, personeel en organisatorisch) die een persoon te kwader trouw moet overwinnen of omzeilen om zijn doelen te verwezenlijken.

Grondbeginsel J: Kwaliteitsborging

Er dienen een beleid en programma's voor kwaliteitsborging te worden opgezet en uitgevoerd teneinde vertrouwen te bieden dat de gestelde eisen voor alle activiteiten die voor fysieke beveiliging van belang zijn in acht worden genomen.

Grondbeginsel K: Rampenplannen

Rampenplannen (noodplannen) om te kunnen reageren op het ongeoorloofd wegnemen van kernmateriaal of het saboteren van kerninstallaties of kernmateriaal, of pogingen daartoe, dienen door alle vergunninghouders en betrokken autoriteiten te worden opgesteld en op de juiste wijze te worden geoefend.

Grondbeginsel L: Vertrouwelijkheid

De Staat dient vereisten vast te stellen ter bescherming van de vertrouwelijkheid van informatie waarvan de ongeoorloofde openbaarmaking ten koste zou gaan van de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties.

4. a. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op enig kernmateriaal dat naar het redelijk oordeel van de Verdragsluitende Staat niet onder het ingevolge het eerste lid ingestelde stelsel voor fysieke beveiliging behoeft te vallen, rekening houdend met de aard van het materiaal, de hoeveelheid en relatieve aantrekkelijkheid ervan en de mogelijke radiologische en andere gevolgen van elk ongeoorloofd handelen gericht tegen dat kernmateriaal en de actuele inschatting van de dreiging tegen dat kernmateriaal.

b. Kernmateriaal waarop de bepalingen van dit artikel ingevolge onderdeel a niet van toepassing zijn, dient te worden beschermd overeenkomstig zorgvuldige beheersmethoden.

7. Artikel 5 van het Verdrag wordt vervangen door:

1. De Verdragsluitende Staten stellen elkaar rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie in kennis van hun contactorgaan met betrekking tot aangelegenheden die onder dit Verdrag vallen.

2. In geval van diefstal, roof of enige andere wederrechtelijke toe-eigening van kernmateriaal of bij reëel gevaar daarvoor, dienen de Verdragsluitende Staten overeenkomstig hun nationale wetgeving aan iedere Staat die daarom verzoekt, naar hun beste vermogen medewerking en hulp te verlenen bij het terugkrijgen en beveiligen van dit materiaal. In het bijzonder:

a. neemt een Verdragsluitende Staat de nodige maatregelen om de andere Staten voor wie zulks van belang lijkt te zijn, zo spoedig mogelijk in te lichten omtrent iedere diefstal, roof of andere wederrechtelijke toe-eigening van kernmateriaal of reëel gevaar daarvoor, en, wanneer

van toepassing, de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en andere relevante internationale organisaties in te lichten;

b. daarbij wisselen de betrokken Verdragsluitende Staten, indien nodig, onderling en met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en andere relevante internationale organisaties inlichtingen uit teneinde het bedreigde kernmateriaal te beveiligen, de ongeschonden toestand van de vervoerscontainer te controleren of het wederrechtelijk weggenomen kernmateriaal terug te krijgen en zij:

- i. coördineren hun werkzaamheden langs diplomatieke weg en andere overeengekomen wegen;
- ii. verlenen elkaar bijstand, indien daarom wordt verzocht;
- iii. verzekeren de teruggave van het gestolen of ten gevolge van de hierboven genoemde handelingen ontbrekende kernmateriaal.

De wijze waarop deze samenwerking plaatsvindt, wordt door de betrokken Verdragsluitende Staten bepaald.

3. In geval van een reëel gevaar voor sabotage van kernmateriaal of een kerninstallatie of in geval van sabotage daarvan, werken de Verdragsluitende Staten, zoveel als mogelijk is, in overeenstemming met hun nationale wetgeving en verenigbaar met hun relevante verplichtingen ingevolge het internationaal recht, op de volgende wijze samen:

a. indien een Verdragsluitende Staat kennis krijgt van het bestaan van een reëel gevaar voor sabotage van kernmateriaal of een kerninstallatie in een andere Staat, beslist de eerstgenoemde Staat welke stappen ondernomen dienen te worden om die andere Staat zo snel mogelijk, en indien nodig de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en andere relevante internationale organisaties, te informeren over deze dreiging met het oog op het voorkomen van de sabotage;

b. in geval van sabotage van de kernmateriaal of een kerninstallatie in een Verdragsluitende Staat en indien deze Staat van mening is dat andere Staten waarschijnlijk gevolgen van straling zullen ondervinden, neemt de eerstgenoemde Staat, onverminderd zijn andere verplichtingen ingevolge het internationaal recht, passende stappen om de andere Staat of Staten die waarschijnlijk gevolgen van straling zal of zullen ondervinden zo snel mogelijk te informeren en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en, indien nodig, andere relevante internationale organisaties te informeren met het oog op het tot een minimum beperken of afzwakken van de radiologische gevolgen;

c. indien in de context van onderdelen a en b een Verdragsluitende Staat om bijstand verzoekt, neemt elke Verdragsluitende Partij aan wie het verzoek om bijstand is gericht onverwijld een beslissing en stelt de verzoekende Verdragsluitende Staat ervan in kennis, rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, of hij de gevraagde bijstand kan verlenen, en in welke omvang en op welke voorwaarden dit zou kunnen geschieden;

d. coördinatie van de samenwerking ingevolge de onderdelen a tot en met c vindt plaats langs diplomatieke weg of andere overeengekomen

wegen. De wijze waarop deze samenwerking plaatsvindt, wordt door de betrokken Verdragsluitende Staten bilateraal of multilateraal bepaald.

4. De Verdragsluitende Staten werken onderling samen en plegen overleg, indien nodig, rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en andere relevante internationale organisaties, teneinde richtsnoeren betreffende het ontwerp, de handhaving en verbetering van systemen voor fysieke beveiliging van kernmateriaal in internationaal vervoer te verkrijgen.

5. Een Verdragsluitende Staat kan, indien nodig, met andere Verdragsluitende Staten overleg plegen of ermee samenwerken, rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en andere relevante internationale organisaties, teneinde van hen richtsnoeren te verkrijgen betreffende het ontwerp, de handhaving en verbetering van zijn nationale systeem voor fysieke beveiliging van kernmateriaal dat op zijn nationale grondgebied wordt gebruikt, opgeslagen en vervoerd en van kerninstallaties.

8. Artikel 6 van het Verdrag wordt vervangen door:

1. De Verdragsluitende Staten nemen passende maatregelen die verenigbaar zijn met hun nationale recht teneinde het vertrouwelijk karakter te beschermen van inlichtingen die zij in vertrouwen uit hoofde van de bepalingen van dit Verdrag van een andere Verdragsluitende Staat ontvangen of in het kader van hun deelname aan een activiteit die wordt verricht ten behoeve van de uitvoering van dit Verdrag. Indien Verdragsluitende Staten in vertrouwen inlichtingen verschaffen aan internationale organisaties of aan Staten die geen partij zijn bij dit Verdrag, worden maatregelen getroffen teneinde te verzekeren dat het vertrouwelijk karakter van dergelijke inlichtingen gewaarborgd wordt. Een Verdragsluitende Partij die inlichtingen in vertrouwen heeft ontvangen van een andere Verdragsluitende Partij mag deze inlichtingen uitsluitend met toestemming van die andere Verdragsluitende Partij aan derden verstrekken.

2. Van Verdragsluitende Staten wordt op grond van dit Verdrag niet verlangd dat zij inlichtingen verschaffen die zij niet mogen doorgeven ingevolge hun nationale wetgeving of wanneer zulks de veiligheid van de betrokken Staat of de fysieke beveiliging van kernmateriaal of kerninstallaties in gevaar zou brengen.

9. Artikel 7, eerste lid, van het Verdrag wordt vervangen door:

1. Het opzettelijk begaan van een van de volgende feiten:

a. het zonder vergunning verleend door het bevoegd gezag verkrijgen, voorhanden hebben, gebruiken, vervoeren, veranderen, verspreiden of zich ontdoen van kernmateriaal, indien dit iemands dood tot gevolg heeft of daardoor ernstig lichamelijk letsel voor een ander of aanzienlijke schade aan goederen of het milieu ontstaat, dan wel indien daarvan levensgevaar of gevaar voor ernstig lichamelijk letsel voor een ander of aanzienlijke schade aan goederen of het milieu te duchten is;

- b. diefstal of roof van kernmateriaal;
 - c. het verduisteren of op bedrieglijke wijze toe-eigenen van kernmateriaal;
 - d. het zonder vergunning vervoeren, verzenden of verplaatsen van nucleair materiaal naar of vanuit een Staat;
 - e. een rechtstreeks tegen een kerninstallatie gericht handelen, of een handelen dat de exploitatie van een kerninstallatie in de weg staat, indien de dader opzettelijk iemands dood veroorzaakt, iemand ernstig lichamenteel letsel toebrengt of aanzienlijke schade aan goederen of het milieu veroorzaakt, of indien de dader weet dat zijn handelen dit waarschijnlijk tot gevolg heeft, door blootstelling aan straling of het vrijkomen van radioactieve stoffen, tenzij het handelen plaatsvindt in overeenstemming met het nationale recht van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de kerninstallatie gevestigd is;
 - f. het trachten te bemachtigen van kernmateriaal door middel van of dreiging met geweld of enige andere vorm van intimidatie;
 - g. het uiten van de bedreiging om:
 - i. kernmateriaal te gebruiken teneinde iemands dood te veroorzaken of iemand ernstig lichamenteel letsel toe te brengen, dan wel aanzienlijke schade aan goederen of het milieu te veroorzaken of het plegen van het onder e genoemde strafbare feit, of
 - ii. een van de strafbare feiten genoemd onder b en e te plegen, teneinde een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of Staat te dwingen iets te doen of na te laten;
 - h. de poging tot het plegen van een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met e;
 - i. het deelnemen aan een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met h;
 - j. het handelen van een persoon die een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met h organiseert of anderen tot het plegen daarvan opdracht geeft; en
 - k. handelen dat bijdraagt aan het plegen van een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met h door een groep personen die optreden met een gemeenschappelijk doel; deze bijdrage dient opzettelijk te zijn, en te worden geleverd:
 - i. hetzij met het oog op de bevordering van de criminele activiteit of het criminele doel van de groep, wanneer een dergelijke activiteit of het doel het plegen van een strafbaar feit inhoudt als genoemd onder a tot en met g,
 - ii. hetzij in de wetenschap van het oogmerk van de groep een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met g te plegen,
- wordt door iedere Verdragsluitende Staat in zijn nationale wetgeving strafbaar gesteld.

10. Na artikel 11 van het Verdrag worden de twee volgende nieuwe artikelen, artikel 11A en artikel 11B, toegevoegd:

Artikel 11A

Geen van de in artikel 7 omschreven strafbare feiten wordt, ten behoeve van uitlevering of wederzijdse rechtshulp, aangemerkt als een politiek delict, een met een politiek delict samenhangend feit of een feit ingegeven door politieke motieven. Bijgevolg mag een verzoek om uitlevering of wederzijdse rechtshulp op basis van een dergelijk strafbaar feit niet worden geweigerd met als enige reden dat het een politiek delict, een met een politiek delict samenhangend delict of een delict ingegeven door politieke motieven betreft.

Artikel 11B

Niets in dit Verdrag wordt zo uitgelegd dat het verplicht tot uitlevering of tot het verlenen van wederzijdse rechtshulp in gevallen waarin de aangezochte Verdragsluitende Staat ernstige redenen heeft om aan te nemen dat het verzoek tot uitlevering vanwege in artikel 7 omschreven strafbare feiten of tot wederzijdse rechtshulp met betrekking tot dergelijke feiten is gedaan met de bedoeling een persoon te vervolgen of te bestraffen op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, etnische afkomst of politieke overtuiging of dat inwilliging van het verzoek de positie van betrokkene om een van deze redenen ongunstig zou kunnen beïnvloeden.

11. Na artikel 13 van het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel 13A toegevoegd:

Artikel 13A

Dit Verdrag laat onverlet de overdracht van nucleaire technologie voor vreedzame doeleinden bedoeld om de fysieke beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties te versterken.

12. Artikel 14, derde lid, van het Verdrag wordt vervangen door:

3. In gevallen waarin een strafbaar feit betrekking heeft op het gebruik, de opslag of het vervoer op het nationale grondgebied van kernmateriaal, waarbij zowel de vermoedelijke dader als het kernmateriaal zich bevinden op het grondgebied van de Verdragsluitende Staat waar het strafbare feit is gepleegd, of in gevallen waarin een strafbaar feit betrekking heeft op een kerninstallatie en de vermoedelijke dader zich bevindt op het grondgebied van de Verdragssluitende Staat waar het strafbare feit is gepleegd, wordt niets in dit Verdrag uitgelegd als een verplichting van deze Verdragsluitende Staat om inlichtingen te verstrekken omtrent de strafrechtelijke procedures met betrekking tot dit strafbare feit.

13. Artikel 16 van het Verdrag wordt vervangen door:

1. Vijf jaar na de inwerkingtreding van de op 8 juli 2005 aangenomen wijziging roept de Depositaris een conferentie van de Verdragsluitende Staten bijeen teneinde de toepassing van het Verdrag te toetsen, alsmede de toereikendheid daarvan ten aanzien van de preambule, het geheel van de bepalingen en de Bijlagen in het licht van de situatie op dat tijdstip.

2. Vervolgens kan de meerderheid van de Verdragsluitende Staten, met tussenpozen van ten minste vijf jaar, conferenties voor hetzelfde doel bijeenroepen door daartoe bij de Depositaris een voorstel in te dienen.

14. Voetnoot b) van Bijlage II bij het Verdrag wordt vervangen door de volgende tekst:

b) al dan niet in een reactor bestraald materiaal, maar met een stralingsniveau dat overeenkomt met of minder is dan 1 gray/uur (100 rad/uur) op een afstand van 1 meter zonder afscherming.

15. Voetnoot e) van Bijlage II bij het Verdrag wordt vervangen door de volgende tekst:

e) andere splijtstof die op grond van haar oorspronkelijke gehalte aan splijtbaar materiaal onder categorie I of II valt voor de bestraling, kan één categorie lager worden ingedeeld, zo lang het stralingsniveau van de splijtstof groter is dan 1 gray/uur (100 rad/uur) op een afstand van 1 meter zonder afscherming.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1991, 160.

De wijzigingen en aanvullingen op het Verdrag, zoals aangenomen op 8 juli 2005, behoeven ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan de wijzigingen en aanvullingen kan worden gebonden.

E. PARTIJGEGEVENS

Zie *Trb.* 1980, 166 en rubriek F van *Trb.* 1991, 160.

Verdrag

Partij	Onder- tekening	Ratifi- catie	Type ¹⁾	In werking	Opzeg- ging	Buiten werking
Afghanistan		12-09-03	T	12-10-03		
Albanië		05-03-02	T	04-04-02		
Algerije		30-04-03	T	30-05-03		
Antigua en Barbuda		04-08-93	T	03-09-93		
Argentinië	28-02-86	06-04-89	R	06-05-89		
Armenië		24-08-93	T	23-09-93		
Australië	22-02-84	22-09-87	R	22-10-87		
Azerbeidzjan		19-01-04	T	18-02-04		
Bangladesh		11-05-05	T	10-06-05		
Belarus		09-09-93	VG	14-06-93		
België	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Bolivia		24-01-02	T	23-02-02		
Bosnië- Herzegovina		30-06-98	VG	01-03-92		
Botswana		19-09-00	T	19-10-00		
Brazilië	15-05-81	17-10-85	R	08-02-87		
Bulgarije	23-06-81	10-04-84	R	08-02-87		
Burkina Faso		13-01-04	T	12-02-04		
Canada	23-09-80	21-03-86	R	08-02-87		
Chili		27-04-94	T	27-05-94		
China		10-01-89	T	09-02-89		
Colombia		28-03-03	T	27-04-03		
Congo, Democratische Republiek		21-09-04	T	21-10-04		
Costa Rica		02-05-03	T	01-06-03		
Cuba		26-09-97	T	26-10-97		
Cyprus		23-07-98	T	22-08-98		

Partij	Onder- tekening	Ratifi- catie	Type ¹⁾	In werking	Opzeg- ging	Buiten werking
Denemarken	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Djibouti		22-06-04	T	22-07-04		
Dominica		08-11-04	T	08-12-04		
Dominicaanse Republiek, de	03-03-80					
Duitsland	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Ecuador	26-06-86	17-01-96	R	16-02-96		
Equatoriaal Guinee		24-11-03	T	24-12-03		
Estland		09-05-94	T	08-06-94		
EURATOM (Europese Gemeenschap voor Atoom- energie)	13-06-80	06-09-91		06-10-91		
Filippijnen, de	19-05-80	22-09-81	R	08-02-87		
Finland	25-06-81	22-09-89	R	22-10-89		
Frankrijk	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Ghana		16-10-02	T	15-11-02		
Grenada		09-01-02	T	08-02-02		
Griekenland	03-03-80	06-09-91	R	06-10-91		
Guatemala	12-03-80	23-04-85	R	08-02-87		
Guinee		29-11-05	T	29-12-05		
Haiti	09-04-80					
Honduras		28-01-04	T	27-02-04		
Hongarije	17-06-80	04-05-84	R	08-02-87		
Ierland	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
IJsland		18-06-02	T	18-07-02		
India		12-03-02	T	11-04-02		
Indonesië	03-07-86	05-11-86	R	08-02-87		
Israël	17-06-83	22-01-02	R	21-02-02		

Partij	Onder- tekening	Ratifi- catie	Type ¹⁾	In werking	Opzeg- ging	Buiten werking
Italië	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Jamaica		16-08-05	T	15-09-05		
Japan		28-10-88	T	27-11-88		
Joegoslavië (< 25-06-1991)	15-07-80	14-05-86	R	08-02-87		
Kameroen		29-06-04	T	29-07-04		
Kazachstan		02-09-05	T	02-10-05		
Kenia		11-02-02	T	13-03-02		
Koeweit		23-04-04	T	23-05-04		
Kroatië		29-09-92	VG	08-10-91		
Letland		06-11-02	T	06-12-02		
Libanon		16-12-97	T	15-01-98		
Libië		18-10-00	T	17-11-00		
Liechtenstein	13-01-86	25-11-86	R	08-02-87		
Litouwen		07-12-93	T	06-01-94		
Luxemburg	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Macedonië, Voormalige Joegoslavische Republiek		20-09-96	VG	17-11-91		
Madagascar		28-10-03	T	27-11-03		
Mali		07-05-02	T	06-06-02		
Malta		16-10-03	T	15-11-03		
Marokko	25-07-80	23-08-02	R	22-09-02		
Marshall- eilanden, de		07-02-03	T	09-03-03		
Mexico		04-04-88	T	04-05-88		
Moldavië		07-05-98	T	06-06-98		
Monaco		09-08-96	T	08-09-96		
Mongolië	23-01-86	28-05-86	R	08-02-87	18-06-90	

Partij	Onder- tekening	Ratifi- catie	Type ¹⁾	In werking	Opzeg- ging	Buiten werking
Mozambique		03-03-03	T	02-04-03		
Namibië		02-10-02	T	01-11-02		
Nauru		12-08-05	T	11-09-05		
Nederlanden, het Koninkrijk der (voor Nederland) (voor Aruba)	13-06-80	06-09-91 02-12-05	R R	06-10-91 02-12-05		
Nicaragua		10-12-04	T	09-01-05		
Nieuw-Zeeland		19-12-03	T	18-01-04		
Niger	07-01-85	19-08-04	R	18-09-04		
Noorwegen	26-01-83	15-08-85	R	08-02-87		
Oekraïne		06-07-93	T	05-08-93		
Oezbekistan		09-02-98	T	11-03-98		
Oman		11-06-03	T	11-07-03		
Oostenrijk	03-03-80	22-12-88	R	21-01-89		
Pakistan		12-09-00	T	12-10-00		
Panama	18-03-80	01-04-99	R	01-05-99		
Paraguay	21-05-80	06-02-85	R	08-02-87		
Peru		11-01-95	T	10-02-95		
Polen	06-08-80	05-10-83	R	08-02-87		
Portugal	19-09-84	06-09-91	R	06-10-91		
Qatar		09-03-04	T	08-04-04		
Roemenië	15-01-81	23-11-93	R	23-12-93		
Russische Federatie	22-05-80	25-05-83	R	08-02-87		
Senegal		03-11-03	T	03-12-03		
Servië en Montenegro	15-07-80	05-02-02	VG	27-04-92		
Seychellen, de		13-08-03	T	12-09-03		

Partij	Ondertekening	Ratificatie	Type ¹⁾	In werking	Opzegging	Buiten werking
Slovenië		07-07-92	VG	25-06-91		
Slowakije		10-02-93	VG	01-01-93		
Soedan		18-05-00	T	17-06-00		
Spanje	07-04-86	06-09-91	R	06-10-91		
Swaziland		17-04-03	T	17-05-03		
Tadzjikistan		11-07-96	T	10-08-96		
Tonga		24-01-03	T	23-02-03		
Trinidad en Tobago		25-04-01	T	25-05-01		
Tsjechië		24-03-93	VG	01-01-93		
Tsjechoslowakije (<01-01-1993)	14-09-81	23-04-82	R	08-02-87		
Tunesië		08-04-93	T	08-05-93		
Turkije	23-08-83	27-02-85	R	08-02-87		
Turkmenistan		07-01-05	T	06-02-05		
Uganda		10-12-03	T	10-01-04		
Uruguay		24-10-03	T	23-11-03		
Verenigd Koninkrijk, het	13-06-80	06-09-91	R	06-10-91		
Verenigde Arabische Emiraten, de		16-10-03	T	15-11-03		
Verenigde Staten van Amerika, de	03-03-80	13-12-82	R	08-02-87		
Zuid-Afrika	18-05-81					
Zuid-Korea	29-12-81	07-04-82	R	08-02-87		
Zweden	02-07-80	01-08-80	R	08-02-87		
Zwitserland	09-01-87	09-01-87	R	08-02-87		

¹⁾ NB=Niet bekend, O=Definitieve ondertekening, R=Ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of kennisgeving, T=Toetreding, VG=Voortgezette gebondenheid

Uitbreidingen

Verenigd Koninkrijk, het

Uitgebreid tot	In werking	Buiten werking
Guernsey	06-10-1991	
Jersey	06-10-1991	
Man	06-10-1991	

Verklaringen, voorbehouden en bezwaren

Algerije, 30 april 2003

The Government of the People's Democratic Republic of Algeria does not consider itself bound by the provisions of Article 17, paragraph 2, of this Convention.

The Government of the People's Democratic Republic of Algeria declares that any dispute can only be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice with the prior consent of all parties concerned.

Argentinië, 6 april 1989

In accordance with the provisions of Article 17.3 of the Convention, Argentina does not consider itself bound by either of the dispute settlement procedures provided for in Article 17.2 of the Convention.

Azerbeidzjan, 19 januari 2004

In accordance with paragraph 3 of Article 17 of the Convention, the Republic of Azerbaijan declares that it does not consider itself bound by paragraph 2 of Article 17.

Belarus, 9 september 1993

... does not consider itself bound by the provisions of Article 17, paragraph 2 of the Convention that any dispute concerning the interpretation or application of the Convention shall be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice at the request of any party to such dispute.

China, 10 januari 1989

China will not be bound by the two dispute settlement procedures as stipulated in Paragraph 2, Article 17 of the said Convention.

Cuba, 26 september 1997

The Republic of Cuba declares with respect to the content of Article 17 of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material that any dispute that may arise concerning the interpretation or application

of the Convention shall be settled by diplomatic means among the parties to the dispute. By the same token, it does not consider itself bound by the procedure involving the International Court of Justice.

Cyprus, 23 juli 1998

The Republic of Cyprus declares that in accordance with the provisions of Article 17.3 of the Convention Cyprus does not consider itself bound by either of the dispute settlement procedures provided for in Article 17.2 of the Convention.

EURATOM (Europese Gemeenschap voor Atoomenergie), 6 september 1991

Pursuant to Article 18 (4)(c) of the Convention, [the European Atomic Energy Community] would like to declare:

(a) that the Member States of the Community are at present Belgium, Denmark, France, Germany, Greece, Ireland, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Portugal, Spain, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

b) that Articles 7 to 13 of the Convention are not applicable to the Community.

Further, pursuant to Article 17 (3) of the Convention, [the European Atomic Energy Community] declare[s] that, since only States may be parties in cases before the International Court of Justice, the Community considers itself exclusively bound by the arbitration procedures provided for in Article 17 (2).

Frankrijk, 6 september 1991

(1) In approving the Convention, the French Government expresses the following reservation: the offences described in sub-paragraphs 1(e) and 1(f) of Article 7 of the Convention shall be punished in accordance with the provisions of French penal legislation.

(2) The French Government declares that the jurisdiction referred to in Article 8, paragraph 4 may not be invoked against it, since the criterion of jurisdiction based on involvement in international nuclear transport as the exporting or importing State is not expressly recognized in international law and is not provided for in French national legislation.

(3) In accordance with Article 17, paragraph 3, France declares that it does not accept the competence of the International Court of Justice in the settlement of the disputes referred to in paragraph 2 of this article, nor that of the President of the International Court of Justice to appoint one or more arbitrators.

Guatemala, 23 april 1985

The Republic of Guatemala does not consider itself bound by any of the dispute settlement procedures set out in paragraph 2 of Article 17 of the Convention, which provide for the submission of disputes to arbitration or their referral to the International Court of Justice for decision.

India, 12 maart 2002

In accordance with Article 17, paragraph 3, the Government of the Republic of India does not consider itself bound by the procedure for the settlement of disputes provided for under Article 17, paragraph 2 of the Convention.

Indonesië, 5 november 1986

The Government of the Republic of Indonesia does not consider itself bound by the provision of Article 17, paragraph 2 of this Convention and take the position that any dispute relating to the interpretation or application of the Convention may only be submitted to arbitration or to the International Court of Justice with the agreement of all the parties to the dispute.

Israël, 22 januari 2002

In accordance with Article 17, paragraph 3, the Government of the State of Israel declares that it does not consider itself bound by the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2 of Article 17.

Italië, 6 september 1991

1) In connection with Art. 4.2: Italy considers that if assurances as to the levels of physical protection described in annex I have not been received in good time the importing state party may take appropriate bilateral steps as far as practicable to assure itself that the transport will take place in compliance with the aforesaid levels.

2) In connection with Art. 10: The last words 'through proceedings in accordance with the laws of the state' are to be considered as referring to the whole Article 10. Italy considers that international co-operation and assistance for physical protection and recovery of nuclear materials as well as criminal rules and extradition will apply also to the domestic use, storage and transport of nuclear material used for peaceful purposes. Italy also considers that no provision contained in this convention shall be interpreted as precluding the possibility to widen the scope of the convention at the review conference foreseen in Art. 16.

Koeweit, 23 april 2004

Having considered the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material signed on 3 March 1980, and having considered Law No. 12 of 2004, issued on (14 Dhu Al-Qa'da 1424 - year of the Hegira) 6 January 2004 pertaining to approval of it with a reservation on paragraph 2 of Article 17 declaring nonobligation to be bound by it, we hereby announce our accession to the said Convention and pledge to comply with it and ensure its observance.

Mozambique, 3 maart 2003

The Republic of Mozambique does not consider itself bound by the provisions of article 17, paragraph 2 of the Convention. In this connection,

the Republic of Mozambique states that, in each individual case, the consent of all Parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to International Court of Justice.

Nederlanden, het Koninkrijk der, 6 september 1991

With regard to the obligation to exercise jurisdiction referred to in Article 10 of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna/New York on 3 March 1980, the Kingdom of the Netherlands makes the reservation, that in cases where the judicial authorities of the Netherlands are unable to exercise jurisdiction on the grounds of one of the principles referred to in Article 8, paragraph 1, of the Convention, the Kingdom shall be bound by this obligation only if it has received an extradition request from a Party to the Convention and the said request has been rejected.

Nederlanden, het Koninkrijk der, 2 december 2005

With regard to the obligation to exercise jurisdiction referred to in Article 10 of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna/New York on 3 March 1980, the Kingdom of the Netherlands makes the reservation, that in cases where the judicial authorities of Aruba are unable to exercise jurisdiction on the grounds of one of the principles referred to in Article 8, paragraph 1, of the Convention, the Kingdom shall be bound by this obligation only if it has received an extradition request from a Party to the Convention and the said request has been rejected.

Oman, 11 juni 2003

1. Reservation with respect to Article 8, paragraph 4, the text of which states that each State Party may, consistent with international law, establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 7 when it is involved in international nuclear transport as the exporting or importing State.

2. In accordance with Article 17, paragraph 3 of the Convention, the Sultanate does not consider itself bound by the dispute settlement procedures provided for in Article 17, paragraph 2.

Upon a request by the Secretariat, the following specification of the nature of the reservation made with respect to Article 8, paragraph 4, was received from the Sultanate of Oman:

The reservation made by the Sultanate of Oman to Article 8, paragraph 4 of the Convention is due to the fact that it is inconsistent with the principle of the sovereignty of national jurisdiction, as well as with the principles of international law. This is because it establishes jurisdiction by exporting or importing States over offences committed outside their territories when they are involved in international nuclear transport.

Pakistan, 12 september 2000

1. The Government of the Islamic Republic of Pakistan does not consider itself bound by paragraph 2 of Article 2, as it regards the question of domestic use, storage and transport of nuclear material beyond the scope of the said Convention.
2. The Government of the Islamic Republic of Pakistan does not consider itself bound by either of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2 of Article 17 of the said Convention.

Bezwaar door België, 16 oktober 2001

... the Government of the Kingdom of Belgium has examined the reservation expressed by the Government of the Islamic Republic of Pakistan on its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material with regard to paragraph 2 of article 2 thereof.

The Government of the Kingdom of Belgium objects to the aforementioned reservation of the Government of the Islamic Republic of Pakistan which raises a doubt with regard to Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Duitsland, 20 september 2001

The Government of the Federal Republic of Germany has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan upon its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding paragraph 2 of Article 2. The Government of the Federal Republic of Germany objects to the aforesaid declaration by the Government of the Islamic Republic of Pakistan which raises doubts with regard to the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and purpose of the Convention.

It is in the common interest that treaties are respected as to their object and purpose by all parties.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door EURATOM (Europese Gemeenschap voor Atoomenergie), 19 oktober 2001

The European Atomic Energy Community has carefully examined the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, with regard to article 2, paragraph 2.

The European Atomic Energy Community objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan

to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the European Atomic Energy Community and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Finland, 18 oktober 2001

The Government of the Finland has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

The Government of Finland objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Government of Finland and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Frankrijk, 12 oktober 2001

The Government of the French Republic has examined the reservation expressed by the Islamic Republic of Pakistan on its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, with regard to paragraph 2 of article 2 thereof.

The Government of the French Republic objects to the aforementioned reservation of the Islamic Republic of Pakistan which raises a doubt with regard to Pakistan's commitment to the object and purposes of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between France and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Griekenland, 26 november 2001

The Government of Greece has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

The Government of Greece objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Government of Greece and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Ierland, 28 september 2001

The Government of Ireland has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan upon its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding paragraph 2 of Article 2.

The Government of Ireland objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which raises doubts with regard to the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and purpose of the Convention.

It is in the common interest that treaties are respected as to their object and purpose by all parties.

This objection does not preclude the entry into force of the convention between Ireland and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Italië, 15 oktober 2001

The Government of the Republic of Italy has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2 of the aforesaid Convention.

The Government of the Republic of Italy objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan, which raises doubts with regard to the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and the purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Italy and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Luxemburg, 23 oktober 2001

The Government of the Grand Duchy of Luxembourg has examined the reservation expressed by the Government of the Islamic Republic of Pakistan on its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material with regard to paragraph 2 of article 2 thereof.

The Government of the Grand Duchy of Luxembourg objects to the aforementioned reservation of the Government of the Islamic Republic of Pakistan which raises a doubt with regard to Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Government of the Grand Duchy of Luxembourg and the Government of the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Nederlanden, het Koninkrijk der, 9 oktober 2001

The Government of the Kingdom of the Netherlands has examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of

Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2. The Government of the Kingdom of the Netherlands objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on Physical Protection of Nuclear Material, which raises doubts as to Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become party should be respected, as to object and purpose, by all parties.

The Government of the Kingdom of the Netherlands therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Noorwegen, 17 oktober 2001

The Government of Norway has examined the contents of the reservation made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material. According to paragraph 1 of the reservation, Pakistan does not consider itself bound by paragraph 2 of article 2 of the Convention. This paragraph extends the obligation of protection of nuclear material to such material while in domestic use, storage and transport. The provision aims at averting the potential dangers posed by the unlawful taking and use of nuclear material. Norway therefore objects to paragraph 1 of the reservation, as it is contrary to the object and purpose of the Convention and thus impermissible according to well established treaty law.

This objection does not preclude the entry into force in its entirety of the Convention between the Kingdom of Norway and the Islamic Republic of Pakistan. The Convention thus becomes operative between Norway and Pakistan without Pakistan benefiting from the said part of the reservation.

Bezwaar door Oostenrijk, 12 oktober 2001

Austria has carefully examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

Austria objects to the aforesaid declaration by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which raises doubts with regard to

the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and purpose of the Convention.

Although the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan refers to the area “beyond the scope of the said Convention” the purpose of that declaration could be interpreted as if it also related to obligations within the framework of that Convention, such as obligations to make the offences described in article 7 of the Convention punishable under its national law or to cooperate with other States Parties in the field of criminal prosecution. Such interpretation would be incompatible with the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Austria and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Portugal, 18 oktober 2001

The Government of the Portuguese Republic has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

The Government of the Portuguese Republic objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which raises doubts regarding the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Portuguese Republic and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Spanje, 4 oktober 2001

The Government of the Kingdom of Spain has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding Article 2, Paragraph 2.

The Government of the Kingdom of Spain objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan’s commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Government of the Kingdom of Spain and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Verenigd Koninkrijk, het, 16 oktober 2001

The Permanent Mission of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the United Nations and other International Organizations in Vienna ... has the honour to refer to the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Zweden, 8 oktober 2001

The Government of Sweden has carefully examined the reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2.

The Government of Sweden objects to the aforesaid reservation by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which puts in question Pakistan's commitment to the object and purpose of the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the convention between the Government of Sweden and the Islamic Republic of Pakistan.

Bezwaar door Zwitserland, 19 oktober 2001

The Government of Switzerland has carefully examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, regarding article 2, paragraph 2 of this Convention.

The name assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Switzerland considers the declaration of the Government of the Islamic Republic of Pakistan in its substance as a reservation.

According to international law a reservation incompatible with the object and purpose of the treaty is not permitted. The Government of Switzerland is of the view that the aforesaid reservation raises doubts as to the commitment of the Islamic Republic of Pakistan to the object and purpose of the Convention. The Government of

Switzerland therefore objects to this reservation.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between Switzerland and the Islamic Republic of Pakistan. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without the Islamic Republic of Pakistan benefiting from its reservation.

Peru, 11 januari 1995

In accordance with the provisions of Article 17.3 of the Convention, Peru does not consider itself bound by any of the dispute settlement procedures provided for in the convention.

A Note explaining the reservation reads as follows:

The reservation made by Peru in the instrument of accession ... refers only to the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2 of Article 17, in accordance with paragraph 3 of the same article.

Qatar, 9 maart 2004

The State of Qatar does not consider itself bound by either of the dispute settlement procedures provided for in paragraph (2) of Article (17).

Roemenië, 15 januari 1981

The Socialist Republic of Romania declares that it does not consider itself bound by the provisions of Article 17, paragraph 2 of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, which state that any dispute concerning the interpretation or application of the Convention which cannot be settled by negotiation or by any other peaceful means of settling disputes shall, at the request of any party to such dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision.

The Socialist Republic of Romania considers that such disputes can be submitted to arbitration or to the International Court of Justice only with the consent of all parties to the dispute in each individual case. In signing the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, the Socialist Republic of Romania declares that, in its interpretation, the provisions of Article 18, paragraph 4 refer exclusively to organizations to which the Member States have transferred competence to negotiate, conclude and apply international agreements on their behalf and to exercise the rights and fulfil the responsibilities entailed by such agreements including the right to vote.

Russische Federatie, 25 mei 1983

The Union of Soviet Socialist Republics does not consider itself bound by the provisions of Article 17, paragraph 2 of the Convention that any dispute concerning the interpretation or application of the Convention shall be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice at the request of any party to such dispute.

Spanje, 6 september 1991

The Kingdom of Spain declares, in accordance with paragraph 3 of Article 17 of the Convention, that it does not consider itself bound by the procedure for the settlement of disputes stipulated in paragraph 2 of Article 17.

Turkije, 27 februari 1985

Turkey, in accordance with Article 17, Paragraph 3, of the Convention does not consider itself bound by Article 17, Paragraph 2 of the Convention.

Zuid-Afrika, 18 mei 1981

In accordance with Article 17, paragraph 3, the Republic of South Africa declares that it does not consider itself bound by the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2 of Article 17.

Zuid-Korea, 7 april 1982

... the Government of the Republic of Korea does not consider itself bound by the dispute settlement procedures provided for in Paragraph 2 of Article 17.

Wijziging van 8 juli 2005

Partij	Ondertekening	Ratificatie	Type ¹⁾	In werking	Opzegging	Buiten werking
Seychellen, de		09-01-06	R			
Turkmenistan		22-09-05	R			

¹⁾ DO=Definitieve ondertekening, NB=Niet bekend, R=Ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of kennisgeving, T=Toetreding, VG=Voortgezette gebondenheid

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1991, 160.

Het Verdrag is voor Aruba op 2 december 2005 in werking getreden.

De bepalingen van de wijzigingen en aanvullingen van 8 juli 2005 zullen ingevolge artikel 20, tweede lid, van het Verdrag, in werking treden op de dertigste dag na de datum waarop tweederde van de Verdragssluitende Staten hun akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze wijzigingen en aanvullingen heeft nedergelegd.

J. VERWIJZINGEN

Zie *Trb.* 1980, 166, *Trb.* 1981, 7, *Trb.* 1991, 160 en *Trb.* 1997, 31.

Verwijzingen

- Titel : Statuut van de Internationale Organisatie voor
Atoomenergie;
New York, 26 oktober 1956
Laatste *Trb.* : *Trb.* 2001, 135
- Titel: : Statuut van het Internationaal Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945
Laatste *Trb.* : *Trb.* 1997, 106
- Titel: : Handvest van de Verenigde Naties;
San Francisco, 26 juni 1945
Laatste *Trb.* : *Trb.* 2006, 75

Uitgegeven de *twaalftde* april 2006.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

B. R. BOT